

desuden store økonomiske Tab, synes jeg, der er al Grund til at gaa bort fra en saadan Bestemmelse, og jeg vil rette en meget indtrængende Henstilling til Landbrugsministeren om at gaa bort derfra, selv om ogsaa Veterinærfysikus stiller sig aldrig saa meget derimod.

Endvidere vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det Tilsyn, der er med de Besætninger, der har Mund- og Klovesyge. Det er ifølge Anmærkningerne til Landbrugsministeriets Budget en meget stor Udgift for Staten, og jeg kan ikke se andet end, at der her ødsles og sløses med Statens Penge paa en fuldkommen unødvendig, og jeg synes fuldkommen letsindig og utrolig Maade. Man holder en 2—3 Mand i hver Politikreds, som næsten ustandselig kører rundt i Bil paa Statens Regning, og de gør efter min Opfattelse ikke Nytte for 5 Ø. Hele dette Tilsynsystem hviler paa den Vildfarelse, at man kan spærre Bakterierne inde paa en Gaard, men det er nu en Gang en Vildfarelse, det kan man aldeles ikke gøre. Naar en Epidemí har faaet en saadan Udbredelse som den nuværende Mund- og Klovesyge-epidemi har, er Afspærringsmetoden af meget ringe Værdi. Smitten er nu sikkert til Stede overalt, og de Dyr, der er særlig modtagelige, falder for Sygdommen. Men i øvrigt er det da ogsaa saadan, at Folk gennemgaaende er saa fornuftige, at de holder sig borte fra en Ejendom, hvor der er Mund- og Klovesyge. Et særligt Polititilsyn og en særlig tilsynsførende Dyr læge bør man spare Pengene til, deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen og for øvrigt med andre ærede Medlemmer, som har talt om dette Spørgsmaal.

Derimod er der en anden Ting, som man mere end hidtil, synes jeg, bør sætte Kræfterne ind paa. Jeg tænker her paa Serumbehandlingen. Det vilde utvivlsomt have været til meget større Nytte for Landet, om man havde anvendt en Del af det Beløb, der er givet ud, til Fremskaffelse af Serum til Indsprøjtning af Dyrene for at forhindre, at de faar Sygdommen eller i alt Fald for at mildne Sygdommen. Det er en Kendsgerning, at Serumbehandlingen dels virker forebyggende og dels meget hemmende paa Sygdommen, saaledes at Følgesygdommene, som kan være meget mere tabbringende end selve Sygdommen, kun i meget ringe Grad indfinder sig eller helt udebliver. Det vilde have sparet Landbruget for store Tab, om vi kunde have faaet Serum til Indsprøjtning af Dyrene,

men det har indtil for nylig ikke været muligt i væsentligt Omfang. Der synes at have hersket en mærkværdig enten Uvillie eller Ligegyldighed hos Veterinærmyndighederne paa dette Omraade. Saa vidt jeg ved, er det dog nu forandret, saaledes at man kan faa Serum efter de enkeltes Ønske. Det er noget sent, at denne Bestemmelse fra Veterinærmyndighedernes Side er kommet, senere, synes jeg, end man med Rette kunde vente og havde Krav paa; men jeg vil naturligvis indrømme, at en sen Erkendelse er bedre, end hvis den aldrig kom.

Jeg føler mig forvisset om, at baade Befolkningen og Dyrene havde sluppet betydelig lettere over denne Epidemí, hvis Veterinærmyndighederne havde været noget mere villige til at laane Øre til det praktiske Landbrugs Krav, bl. a. ogsaa til Kravet om Serum. Veterinærmyndighederne maa lære at indse Nødvendigheden af at arbejde i meget nøje Kontakt med Befolkningen. Hvis de mangler denne Kontakt med Befolkningen, hvis de optræder paa en saadan Maade, at Befolkningens Tillid til dem brister, saa naar man ikke ret langt. Naar de tilsynsførende Dyr læger undertiden retter Krav, som kan være uberettigede og i visse Tilfælde er uberettigede, og saa maaske i næste Øjeblik selv færdes paa en Maade, som spotter enhver Forsigtighedsregel, saa kan det ikke undgaaes, at Befolkningen i nogen Maade taber Respekten for de veterinære Myndigheder.

Vi har nu faaet Tilladelse til at holde aabent Marked med Kvæg ogsaa i Egne, hvor der er Mund- og Klovesyge, men ganske vist paa Betingelse af, at Dyrene synes af Dyr lægen, inden de kommer ind paa Markedet. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Ministeriet for denne Tilladelse, men samtidig udtale min Forundring over den Maade, hvorpaa dette Tilsyn udføres. Det foregaar paa den Maade, at Dyr lægen bl. a. efterser Mundhulen paa Dyrene, og dette Eftersyn besørger, uden at der i mindste Maade foretages Forsigtighedsforanstaltninger til Forebyggelse af Smitteoverføring fra det ene Dyr til det andet. End ikke en saa simpel Forsigtighedsforanstaltning som den at dyppe Hænderne i Lysolopløsning efter Undersøgelsen af hvert Dyr, foretager man.

Der er vist ikke Tvivl om, at hvis Berøringsmitte i det hele taget har særlig stor Betydning, og det hævdes stærkt af de veterinære Myndigheder, saa er de Dyr læger, der foretager den Indsugning paa